

Nr 356.

Av herr **Andersson** i Stockholm, om *ändring i de grunder, enligt vilka semester får åtnjutas av arbetare vid försvarsväsendet.*

Vid varje riksdag sedan år 1929 har jag tillåtit mig framföra motion angående semestertiden för de vid försvarsväsendet anställda arbetarna. Vid 1931 års riksdag anförde jag bland annat följande: Det uttalande, som gjordes i frågan vid 1930 års riksdag, har givit regeringen anledning att inhämta yttrande från de militära myndigheterna angående dessas ståndpunkt i frågan. Meddelande därom är lämnat i statsverkspropositionen. Ifrågavarande yttrande har emellertid, trots att förslag utarbetats, icke före riksdagens början blivit insänt från förvaltningsmyndigheterna. Därigenom har förslag till ändrade grunder för beräkning av semester icke blivit slutbehandlat och förelagt riksdagen. Då så icke blivit fallet, tillåter jag mig även till denna riksdag framföra frågan om ändring i semesterbestämmelserna, så att större rättvisa åstadkommes och semestern bättre än nu är fallet fyller sin uppgift till förbättrande av hälsa och arbetskrafter.

Ett ytterligare uppskjutande av denna fråga, på grund av att de militära myndigheterna icke insänt sitt yttrande, synes icke böra ifrågakomma. I den mån ifrågavarande yttrande skall öva inflytande över riksdagens beslut synes det ej uteslutet, att detsamma på sätt som eljest ofta förekommer kan från vederbörande infordras.

Flera av de lokala förvaltningsmyndigheterna, som avgivit yttrande i frågan, hava givit sin anslutning till kravet på ändrade semestervillkor för arbetarna. Sålunda har chefen för en av de större arbetsplatserna vid armén, nämligen tygmästaren vid Karlsborgs tygstation, anfört följande:

”Beträffande principen, att föreskrifterna för semestertiden för försvarsväsendets arbetare skulle bättre än nu är fallet anpassas efter vederbörandes anställningstid och tjänsteålder, synes densamma vara motiverad. Visserligen har under denna frågas behandling jämförelse gjorts med semesterförhållanden inom den privata arbetsmarknaden, men liksom staten gått in för att genom pensionering och understöd säkerställa statsanställda arbetares utkomstmöjligheter, så torde den också i avseende på semester för sina arbetare icke böra anse sig allt för beroende av förhållandena inom privatindustrien, där ekonomiska fluktuationer mera torde göra sig gällande vid bedömande av ifrågavarande ärende än vid statens verkstäder.

Sedan 1928 hava semesterförhållandena genom S. F. S. 215/1928 blivit bestämda för vissa extra ordinarie tjänstemän. Dessas semester ställer sig

Bihang till riksdagens protokoll 1932. 4 saml. 72 häft. (Nr 354—356.) 2

gynnsammare än för försvarets arbetare, vilka naturligen på grund av sitt arbetes natur minst i lika hög grad som den förra personalgruppen äro i behov av en uppfriskande semester. Ett tillgodoseende av förlängningen av en dylik blir dock i sista hand beroende av riksdagens ställning till vederbörligt anslagsbehov.”

Flera andra av de hörda myndigheterna hava uttalat sig i samma riktning, ehuru vissa uttalat sig för en icke fullt så långt gående förändring i nu gällande bestämmelser. En del myndigheter hava ställt sig avvísande, vilket endast bekräftar vad förut är känt, nämligen att det finnes de, vilka anse, att de, som utföra arbete, i alla avseenden skola behandlas sämre än de, som benämnas tjänstemän. Den, som benämnes tjänsteman, får, som förhållandena nu äro, ordnad, även om sysslan är ganska enkel, en semester, som är dubbelt så lång som den, vilken tillkommer en yrkesarbetare, på vilken det ställes stora fordringar och som har ett tjugotal anställningsår.

Då riksdagen vid tillmätande av semestern för en kategori kunnat avväga den så, att den fyller sitt ändamål, borde rättvisan bjuda, att även de som äro arbetare bleve lika behandlade i här omskrivna avseende.

Vid behandling av frågan vid 1931 års riksdag anfördes att regeringen ej ännu slutfört den utredning, som igångsatts på grund av det uttalande riksdagen gjorde år 1930.

I statsverkspropositionen till innevarande års riksdag har försvarsministern meddelat, att samma utredning ej heller nu hunnit slutföras. Detta förhållande av en fråga, i vilken även riksdagen nödgats medgiva, att skäl föreligger för en ändring i gällande bestämmelser, vittnar om att statsverket icke ägnar arbetarfrågorna tillbörligt intresse. Om utredningen icke slutförts till den tid, då statsverkspropositionen utarbetades, borde det dock vara möjligt att slutföra densamma, så att den kunde ställas till utskottets förfogande vid frågans behandling. Kravet på en semester för arbetarna efter samma grunder som de, vilka gälla för extra-ordinarie befattningshavare i statens tjänst, är fortfarande berättigat, och jag får därför föreslå,

att riksdagen måtte besluta, att semester till arbetarna vid försvarsväsendet skall utgå efter de grunder, som äro fastställda för extra-ordinarie befattningshavare vid samma verk.

Stockholm den 22 januari 1932.

Edoff Andersson.